

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/156/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215206420
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8215206420.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenovej PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: S. M., D.. XX.XX.XXXX, T. XXX, XXX XX C., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/416/2015-70 zo dňa 04.11.2016 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 30.6.2009 uzavretej k Zmluve o úvere č. 8056242 zo dňa 30.6.2009 medzi žalobcom a žalovaným.

Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bardejov na súdnom poplatku zo žaloby 99,50 Eur, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497, § 499, § 502, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, § 551, § 52, § 53, § 37 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS.

V odôvodnení uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z 30.6.2009 uzavretej k Zmluve o úvere č. 8056242 z 30.6.2009, medzi žalobcom a žalovaným.

Vychádzajúc z obsahu stranami uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dňa 30.6.2009, dohoda má slúžiť na zabezpečenie pohľadávky zo zmenky vystavenej žalobcom ako dlžníkom dňa 30.6.2009.

Na základe skutkových tvrdení strán sporu nemožno mať pochybnosti o tom, že žalobca zmenuku v prospech žalovaného dňa 30.6.2009 vystavil na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere toho istého dňa uzavretej medzi žalovaným a žalobcom a na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800,- Eur.

Na uzavretie zmluvy o úvere dňa 30.6.2009 žalovaný ako dodávateľ použil formulár s predtlačným textom bez možnosti žalobcu ovplyvniť jeho obsah, ktorý, okrem tabuľkovej časti, je ale voľným okom takmer nečitateľný. Veľkosť písmen tohto textu reálne neumožňuje priemernému spotrebiteľovi oboznámiť sa s týmto textom a vyhodnotiť jeho dôsledky. Rovnaký záver pritom platí aj vo vzťahu ku Všeobecným podmienkam poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy a nachádzajúce sa na zadnej strane zmluvy. Žalovanému pritom nič nebránilo formulárovú zmluvu, včítane

všeobecných zmluvných podmienok, pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy.

Žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalobcom dňa 30.6.2009 konal spôsobom, pre ktorý je táto zmluva neplatná zo skôr uvedených dôvodov (veľkosť písma predtlačeneho textu formulárovej zmluvy a všeobecných podmienok, použitých na uzatvorenie zmluvy pre jeho nečitateľnosť neumožňovali žalobcovi ako spotrebiteľovi sa s obsahom zmluvy a tým aj podmienkami, za ktorých bol úver poskytnutý, oboznámiť).

Úverová zmluva uzavretá medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobcom ako spotrebiteľom dňa 30.6.2009, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 800,- Eur, obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná.

V dôsledku absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohol medzi žalovaným a žalobcom vzniknúť zmluvný vzťah, obsahom ktorého by bol záväzok žalovaného žalobcovi poskytnúť úver oproti záväzku žalobcu poskytnutý úver vrátiť a tým ani pohľadávka žalovaného voči žalobcovi rovnajúca sa či už žalovaným poskytnutej istine alebo istine a jej príslušenstvom v zmysle úverových podmienok.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že povinnému bol úver poskytnutý na výkon zamestnania. Pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je plne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluvu uzatvoril za účelom výkonu zamestnania. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá platne podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje samostatnú listinu, klient mal možnosť ju individuálne dohodnúť. Žalobca mal možnosť dohodu odmietnuť. Dohoda o zrážkach je platná a nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch ani smernica 2008/48/ES nezakazuje zabezpečenie dlhu dohodou o zrážkach zo mzdy. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že poskytnuté prostriedky použil pre osobnú spotrebu, čo vyplýva až aj zo samotnej výšky úveru je neprijateľné správanie sa žalovaného, ktorý napriek sankciám za úmyselné znevýhodnenie svojich klientov naďalej zastáva pozíciu, že úverová zmluva bola uzatvorená medzi dvoma rovnocennými účastníkmi. V súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy nebolo žalobcovi nič vysvetlené. O jej dôsledkoch žalovaným poučený nebol. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.11.2017 zotrval na argumentoch prezentovaných v odvolaní.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 551 ods. 1 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

6. Žalobca so žalovaným dňa 30.06.2009 uzatvoril zmluvu o úvere č. 8056242 (č.l.5), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 800 Eur. Žalobca sa zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772 Eur, teda celkovo čiastku 1572 Eur, a to v 12 mesačných splátkach po 131 Eur, počnúc dňom 28.07.2009. V zmluve o úvere je ako účel poskytnutia prostriedkov uvedený výkon zamestnania.

Žalobca so žalovaným dňa 30.06.2009 uzatvoril tiež dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, v zmysle ktorej dlžník vystavil dňa 30.06.2009 zmenku, v ktorej sa zaviazal na rad veriteľa zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy. V zmysle dohody dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky zabezpečilo vykonávaním pravidelných zrážok vo výške 131 Eur mesačne. Ako variabilný symbol je v dohode uvedené č. 88056242 (číslo úverovej zmluvy).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje dlh žalobcu, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. 8056242.

Listom zo dňa 23.01.2010 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy za účelom splnenia dlhu zo zmluvy č. 8056242 zo dňa 30.06.2009, na zabezpečenie ktorého žalobkyňa vystavila zmenku. Ku dňu 23.01.2010 žalovaný eviduje dlh žalobcu vo výške 1797,89 eur.

7. Na úvod považuje odvolací súd za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Častou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 30.06.2009 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, ide o tzv. štandardnú, formulárovú zmluvu. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobcu. Žalovaný nepreukázal, že úver bol žalobcovi poskytnutý za účelom výkonu jeho zamestnania. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky žalovaného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Za daného stavu je dôvodné žalobcovi priznať postavenie spotrebiteľa.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že zmluva o úvere č. 8056242 zo dňa 30.06.2009 predstavuje spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

8. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcu k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorého len mal záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačive. Toto tlačivo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú

za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednanania.

Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, pričom umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok.

Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

Odvolačiemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že zmluvy predkladané žalovaným na podpis spotrebiteľom obsahujú neprijateľné podmienky, nezodpovedajú požiadavkám stanoveným právnymi normami zameranými na ochranu spotrebiteľa.

Za neprijateľnú zmluvnú podmienku bola vyhlásená zmluvná podmienka, ktorou žalovaný pri uzatváraní zmluvy určil administratívny poplatok predstavujúci 2/3 výšky celkového poplatku uvedeného v zmluve (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 17Co/50/2015, 5Co/219/2013, 21Co/171/2015), v dôsledku čoho je žalovaný podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, a teda nie je ani oprávnený požadovať plnenie na základe predmetnej neprijateľnej podmienky. Na existenciu predmetnej zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve o úvere č. 8056242 poukázal žalobca v žalobe.

Súdy SR opakovane dospeli k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytovaných žalovaným z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (porovn. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/134/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 17Co/12/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline vo veci 11Co/349/2015). Aj v predmetnom prípade je zrejmé, že údaj o úroku a RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcínová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), hoci má základ v znení zákona akou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných

podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; čl.4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 OZ aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení so zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavuje nástroj na zinkasovanie plnenia, na ktoré žalovaný nárok nemá. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto plne opodstatnená ochrana, ktorú vykonal súd prvej inštancie.

Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

9. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.